

Indien onbestelbaar: Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven

Post NL
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

CLUBBLAD DECEMBER 2019, NR 45-12

NIEUWS

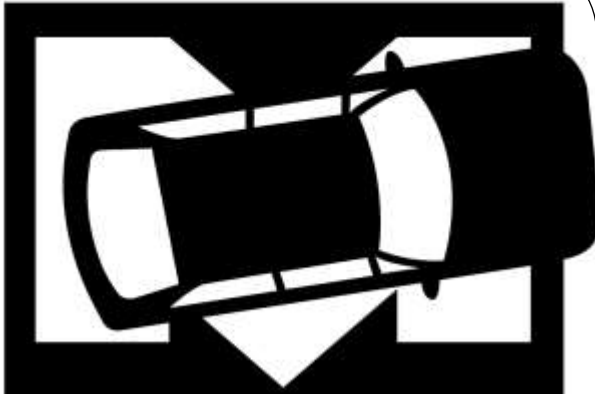

OLAT
Wandelsportvereniging

In dit nummer o.a.

- **Indeling Clubkampioenschap 2020**
- **Vooruitblik ws Gemonde**
- **Wij stellen u voor aan**
- **Wandelweekend Luxemburg**

M.V.D. HEIJDEN AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

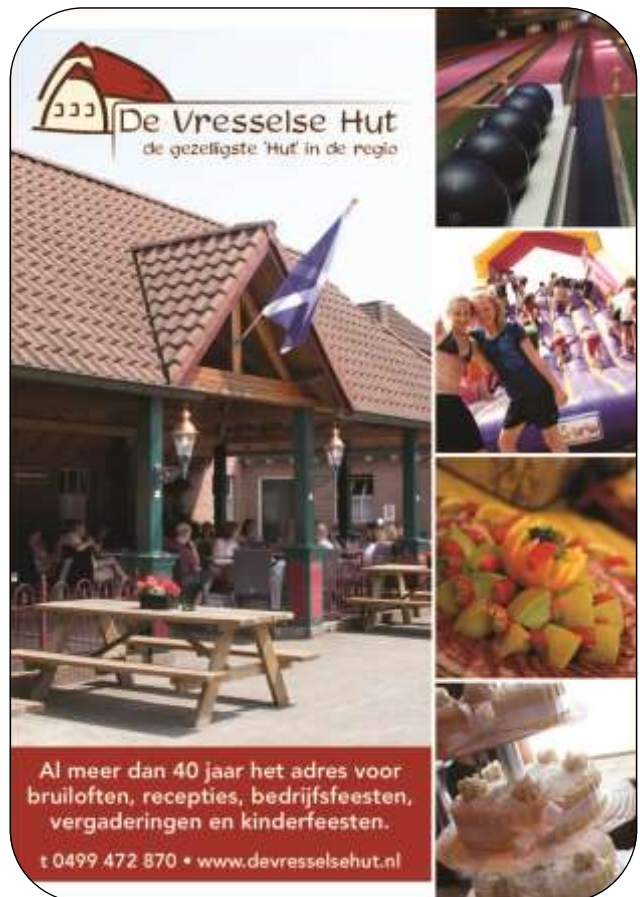
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 2569653
ook te volgen op Facebook

wandegidsen en OLAT shirts/caps zijn te
bestellen in de OLAT Boetiek
boetiek@olat.nl of bij het startbureau

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t. 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

IN DIT NUMMER

**Vooruitblik
ws Gemonde**
blz. 6-8

**Wij stellen u
voor aan**
blz. 10-11

**Wandelweekend
Luxemburg**
blz. 12-13

**Indeling
Clubkampioenschap**
blz. 22-23

COLOFON

Redactie OLATNieuws

Mariet Ahlers
Lineke den Boer (*eindredactie, vormgeving*)
Lies Wesseling
Gerda Woestenberg (*coördinatie*)
Frans van den Boom, Noud Wijn (*fotografie*)
Otto Ahlers (*archivering, techniek*)
Joop Wesseling (*bestuursafgevaardigde*)

Inleveren kopij volgend nummer t/m 22 december 2019

olatnieuws@olat.nl

Website-redactie

Petra Rommers (*coördinatie*)
Ankie van Boxtel, Mariet Ahlers
Otto Ahlers (*websitebeheerder*)
websiteredactie@olat.nl

Ledenadministratie & abonnementen

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

Druk

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

VOORWOORD

Beste leden van wsv OLAT,

We naderen weer het einde van het jaar en dus een tijd van overdenking en weemoed, maar ook van trots en voldoening.

Bij overdenking en weemoed staan we even stil bij hen die ons verlaten hebben.

We zijn heel gelukkig met de zaken die we in 2019 gerealiseerd hebben, ook blikken we vooruit op dat wat komen gaat.

Maar van echte weemoed is binnen OLAT geen sprake, immers, wij zijn lid van één van de beste, zo niet dé beste wandelvereniging van Nederland.

We hebben veel en zeer goed gemotiveerde vrijwilligers, goed materiaal en er hangt altijd een goede sfeer. We leveren samen prachtige wandelsport-producten af, waar menig wandelaar aan deelneemt en van geniet.

Ik bedank hiermee ook nog maar eens alle helpende handen, meedenkers en uitvoerders die ons in staat stellen zo'n geweldige vereniging te zijn, waar ik heel trots op ben. We leveren samen een groot scala aan evenementen af, waar andere verenigingen alleen van kunnen dromen.

Denk hierbij aan

- Winterserie OLAT
- OLAT Wandeldagen
- Nacht van OLAT
- Herdenking Airbornepad
- Diverse wandelgroepen op doordeweekse dagen
- Trainingsweekend
- Verzorging en Overnachting 4Daagse
- Avond4Daagse Sint-Oedenrode
- Clubreizen
- en niet te vergeten onze Clubcompetitie waar vele van onze prestatiegerichte wandelvrienden enorm plezier aan beleven ("we doen het tenslotte voor de punten").

Als ik dit zo opschrijf, dan kom ik zelf onder de indruk van de hoeveelheid activiteiten die wsv OLAT biedt en ik hoop dat we dit, ondanks de uitdagingen, samen in de loop van de komende jaren in stand kunnen houden.

Ik wens u prettige feestdagen en een fijne jaarwisseling toe en hoop u in 2020 vaak te zien.

Uw voorzitter,
-Joop Wesseling-

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

OLAT COMMISSIES

Langeafstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuur/voorzitter*),
Rob van Stuivenberg, Esther van der
Velden
lps@olat.nl

Dagwandelocten

Ad Ketelaars (*bestuur/voorzitter*),
Johan van de Sande,
Mia Dielesen, Toon Kanters
dagtochten@olat.nl

Clubreizen

Ad Ketelaars (*bestuur*), Pierre Emans
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

OLAT Wandeldagen

Joop Wesseling (*bestuur/voorzitter*),
Ad Ketelaars, Anneriet Janssen,
Mia Dielesen (*secretariaat*)
040-2552742
olat-wandeldagen@olat.nl

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxel (*coördinator*)
0411-622188

Avond4daagse & Rooise Wandelingen

Joop Wesseling (*bestuur*)
Ton Teerling 0492-342864
Betsie van Mil 0413-475454

Wandelgroep Oirschot

Marian van Son 06-12160535
oirschot@olat.nl

Wandelpaden

Frank Marchand (*bestuur/alg. coörd.*)
Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Frank Marchand (*Hertog Hendrikpad*)

Onderscheidingen

p/a Myriam van den Berg
Kloosterstraat 26, 5391 AB Nuland
mvdberg@home.nl
Voordrachten vóór 1 nov. indienen

Technische ondersteuning

Otto Ahlers

OVERIG

Boetiek/wandelgidsen

Daniëlle van Stuivenberg
0499-461415 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Ad Ketelaars, Joop Wesseling
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Vertrouwenscontactpersoon

Corry Nooyens
06-51747572
vertrouwenscontactpersoon@olat.nl

BESTUUR

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
06-53909953
voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan
108
5491 JX Sint-
Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

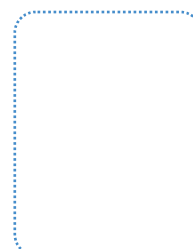
Secretaris
Petra Rommers
Lange Tiende 3
4891 WZ Rijsber-
gen
076-5964027
secretaris@olat.nl
p.rommers@olat.nl

**Kandidaat-
Bestuurslid**
Ankie van Boxel
Luzerne 16
5076 HM Haaren
0411-623303
06-27237862
a.van.boxel@olat.nl

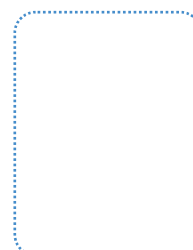
Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

**Bestuurslid
vacature**

Bestuurslid
**Rob van
Stuivenberg**
Venuslaan 39
5694 TD Breugel
0499-461415
06-13017236
r.stuivenberg@olat.nl

**Bestuurslid
vacature**

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders †, Marinus van Roosma-
len, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel †

ERELEDEN

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Mia Dielesen, Piet Knoester, Jos Koo-
len †, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan
van de Ven, Ad Verbakel †, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Otto Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer,
Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Antoinet Gooren †,
Ad Ketelaars, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van
der Velden, Ad Verbakel †, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop
Wesseling, Jo Willems, Toon van Wordragen

WINTERSERIE MARIAHEIDE

Het was weer eens ouderwets druk. De teller bleef staan op 1.213 wandelaars. Het was dan ook een prachtige herfstdag met veel zon en een temperatuur rond 7-8 graden. De wandelaars genoten volop van de mooie route.

15 JAAR ROOISE WANDELINGEN

Op dinsdag 19 november jl. is na afloop van de wandeling in Boskant, met koffie/thee en een appelflap, gevierd dat de Rooise Wandelingen 15 jaar geleden van start zijn gegaan. Betsie, Johan en Peter werden daarbij nog eens extra in het zonnetje gezet.

BETALEN MET PINPAS

Tijdens de winterserie in Mariaheide zijn we stilzwijgend begonnen met de mogelijkheid om te betalen met pinpas bij het inschrijven. Enkele wandelaars hebben hiervan al gebruik gemaakt. Vanaf nu kan er bij het inschrijven voor onze dagtochten op het startbureau worden betaald met pinpas. We komen daarmee tegemoet aan de wens van diverse wandelaars die liever niet meer met contant geld betalen. Dit kan echter alleen bij een van de 3 computers, daar we nog slechts over 1 apparaat beschikken. We zullen duidelijk aangeven in welke rij u hiervoor moet aansluiten.

SPORTRAAD MEIERIJSTAD

OLAT heeft zich aangesloten bij de Sportraad, omdat wij denken dat ze van meerwaarde kan zijn voor de sportverenigingen in Meierijstad in het algemeen en voor OLAT in het bijzonder.

BIJeenKOMST NIEUWE LEDEN

Op zondag 10 november jl. heeft OLAT in Oirschot weer de nieuwe leden verwelkomd die het afgelopen halfjaar lid zijn geworden van OLAT.

WANDELCAFÉ KWBN

Op woensdagavond 27 november jl. organiseerde de kWbn een wandelcafé bij De Vriendschap in Boskant, bedoeld als informele bijeenkomst voor bestuursleden van wandelverenigingen en comités Avondvierdaagsen. OLAT is met enkele personen aanwezig geweest.

E-CAPTAIN

De database van e-Captain is aanzienlijk uitgebreid. Voorheen werden de houders van een relatiepas in een Excel-bestand bijgehouden en in LaPosta de overige relaties die op de hoogte willen worden gehouden van onze activiteiten per mailing. Beide bestanden zijn nu geïmporteerd in e-Captain. Daarin stond al ons ledenbestand. Met zo'n uitgebreide omzetting kan altijd iets misgaan. Mocht u de volgende mailing niet ontvangen, dubbel ontvangen of merkt u iets anders wat niet klopt, laat het ons dan even weten zodat wij het kunnen aanpassen.

*Fijne Feestdagen en
veel wandelplezier in 2020*

De donkere dagen voor Kerst, wat is er dan fijner om er op uit te trekken voor een stevige wandeling!

De routebouwers van OLAT hebben een fraaie tocht vol natuurschoon over voornamelijk onverharde zandpaden uitgezet. We lopen vandaag in het landelijk gebied rondom Gemonde en door natuurgebied de Geelders.

Lees maar eens mee.

De inschrijving is in Café-Zaal De Schuif, al vanaf 1877 het sfeervolle trefpunt in het hart van het dorpje Gemonde.

Met de routebeschrijving in de hand of op de GPS vertrekken alle wandelaars in noordelijke richting. We lopen al snel het dorp uit en belanden via enkele buitenwegen in het Dommeldal. Over de Dommel hoeven we niet veel meer te vertellen. We ontmoeten deze 120 km lange rivier regelmatig in de wandelingen van OLAT. Maar, dat moet gezegd worden, het pad waar we nu op lopen, geeft wel een heel mooi beeld van de rivier en de omgeving.

De Dommel is hier door vroegere kanalisatie erg breed. Aan de overzijde zien we fraai gelegen boerderijen op landgoed Zegenwerp. Aan de roeiboten te zien, wordt hier vaak gevist. Eén van de vissers vertelde dat er zelfs meerval in de Dommel zit.

Door het kanaliseren zien we links van onze route regelmatig mooie doorkijkjes naar afgesneden dode

Dommelarmen. Dit zijn poeltjes geworden, omgeven door riet en wilgenbosjes. Het is hier heerlijk wandelen!

Dan volgt de eerste splitsing, de lopers op de 10 km buigen af. Zij wandelen verder door het buitengebied van Gemonde en sluiten bij de soeppost aan op de overige afstanden. Onderweg passeren ze het verzetsmonument aan de Hooghemertseweg.

De overige afstanden lopen tot aan de Hooibrug nog even verder op het pad langs de Dommel. De brug gaan we echter niet over, nee, net ervoor duiken we een bosgebiedje in en lopen over een brede zandweg. De bladeren zijn van de bomen, dus vallen de witte tentdoeken van de grote koffiepost extra snel op. Een moment voor jezelf: een lekker bekertje - vers gezette - koffie, thee of chocolademelk en een boterham. Waardering voor alle vrijwilligers, die al in alle vroegte op weg waren om dit voor de wandelaars mogelijk te maken!

Via autoluwe wegen lopen we door buurtschap Langenberg. De rust van het verstilte landschap staat in schril contrast met het geluid van het voorbijrazende verkeer op de nabijgelegen A2. Laat ons maar lekker genieten van het buiten zijn! We steken de doorgaande weg Schijndel-Boxtel over en wandelen via enkele landwegen naar natuurgebied de Geelders.

Over dit gebied is veel te vertellen.

Een paar wetenswaardigheden:

Tussen 1314 en 1802 hoorde de Geelders bij een groot gebied dat onverdeeld gebruikt werd door de boeren van Boxtel, Sint-Oedenrode, Schijndel en Sint-Michielsgestel. De naam Geelders is mogelijk afgeleid van 'gelde', wat laag en nat gebied betekent. Al in de zeventiende eeuw werd het gebied door de Kartuziers gebruikt als productiebos voor eikenhakhout. Door de kwijnende bomen zijn vele holten ontstaan die een schuil- of broedplaats bieden aan bosuilen of steenmarters. Het gebied bestaat uit hakhoutwallen, loofbos met dreven, populierenbosjes,

heide, grasland en akkers.

De eigenaar van een groot deel van het gebied, Staatsbosbeheer, is in 1975 gestopt met het hakhoutbeheer en richt zich sinds die tijd op het krijgen van een meer natuurlijk bos.

Het gedeelte van de Geelders dat eigendom van de laatste Marggraff-eigenaar was, werd niet onderhouden en was gesloten voor publiek. Hierdoor kreeg dit gedeelte een zeer natuurlijk karakter. Na zijn dood kwam het bos in beheer van de Marggraff Stichting die het in 2005 alsnog openstelde. Op een later moment ondertekende de stichting in Vught een overeenkomst met vele andere partijen waarin afgesproken werd het 'niet-beheer' in de Geelders te continueren. Zo wordt de Geelders steeds natuurlijker.

Onze routebouwers hebben hun best gedaan om veel mooie paadjes in dit "oerbos" in de route te verwerken. De sfeer in het bos is wat mysterieus, omgevallen bomen, bedekt met mos, zwart water tussen de rabatten. Als je om je heen kijkt, zullen deze je opvallen. Het zijn een soort heuveltjes. In de geulen ertussen staat het water. Veel van deze rabatten zijn in het kader van de werkverschaffing in de jaren '30 van de vorige eeuw met de hand gegraven! Stel je het eens voor

Op de rabatten werden meestal eikenbomen geplant, zodat ze met de wortels redelijk droog stonden. Het hout werd aan de boeren verkocht, de eikenschors was voor de leerlooierij. De bredere dreven in de Geelders maakten de afvoer van het hout mogelijk.

Ondanks het "niet-beheer" zijn er toch stukjes waar passend onderhoud is: we passeren een fraaie vlecht-heg. In het voorjaar was hier nog een vlechtwedstrijd.

Dan komen we in een ander mooi stuk van de Geelders: de hakhoutwal van het oude boskamp Het Speet. Het is tevens de voormalige Kartouizergrenswal, we lopen hier op cultuurhistorische gronden!

Na deze mooie wandelkilometers is de volgende splitsing. De lopers op de 15 km buigen af. Zij maken een korte doorsteek in de Geelders en lopen via een smal pad en enkele "graswegen" naar het punt waar zij weer aan kunnen sluiten op de overige afstanden. Deze zijn ondertussen op weg naar de rand van dit fraaie natuurgebied. Ze passeren een informatiebord, komen door wandelpoortjes en treffen dan de caférust bij Café 't Groene Woud, gelegen aan het voormalig Duits Lijntje (zie ook de voorbeschouwing van de winterserie in Mariaheide). Dit is nog een echt bruin café. Het is al meer dan 100 jaar in handen van de familie Sanders en in de regio bekend als Sien Peijn. In dit sfeervolle café is het gezellig zitten, misschien wel aan de stamtafel. Kijk vooral eens rond, er is veel te zien!

Na de pauze gaan de lopers op de 20 km de verlaten spoorlijn over en zijn al snel weer in de Geelders. Na opnieuw een fraai stukje treffen zij verderop de lopers op de langere afstanden.

Deze, en dat zijn dan de mensen die gekozen hebben voor 30 of 40 km, gaan het kleinschalige natuurgebied De Maai in. "Maai" betekent "het land dat gemaaid wordt", maar het is allang niet meer allemaal grasland. Het hoger gelegen land is in gebruik als akkerland, in het beekdal vinden we bossen en weilanden.

Opnieuw een splitsing, nu gaan de langste twee afstanden uiteen. De lopers op de 30 km maken een doorsteek over landelijke paden naar het fietspad Olland-Liempde. Hier komen ze weer samen met de 40 km. De langste afstand wordt getrakteerd op een prachtig lusje. Zij komen opnieuw bij de Dommel, die hier heel fraai meandert. Let hier even goed op, want er zitten hier ijsvogeltjes!

De route leidt de wandelaars door een ander stukje van de Maai. Het maaien van gras en hei leverde strooisel en plaggen voor de (pot)stal waar het vee stond en voer voor de dieren. De mest uit de stal kwam weer mooi van pas op de akker. Door het eeuwenlang opbrengen en onderploegen van dit mengsel van koemest, strooisel en plaggen uit de potstal zijn bolle akkers ontstaan. Dat is hier goed zichtbaar.

Nu komen de lopers door het buurtschapje Kasteren. Zij passeren de Duiventoren uit 1661 en de prachtige herenboerderij het Groot Duijfhuijs. Deze historische hoeve staat hoog op de lijstjes van de mooiste en belangrijkste boerderijen van Brabant en wordt al in de

veertiende eeuw vernoemd. Sinds 2000 is de hoeve eigendom van het Brabants Landschap, die er een informatiepunt in gevestigd heeft, maar ik heb nog het oude boertje Sjeff van den Braak gekend die hier sinds 1947 woonde. In de herenkamer had hij destijds zo'n 700 leghennen ondergebracht!

Verderop buigen we af en gaan een pad in dat de wandelaars naar een verrassing leidt: het St.-Janspontje. Op eigen kracht trek je jezelf over de Dommel. Hoe leuk! Aan de overzijde lopen ze via achterafstraatjes in de richting van Liempde en komen verderop bij het fietspad Olland-Liempde. Na een brug over de Dommel, treffen ze bij een veldweggetje de lopers op de 30 km. Gezamenlijk wandelen ze het Dommeldal in en genieten van een smal wandelpad langs het riviertje.

Dan gaan de afstanden opnieuw uiteen. De lopers op de 30 km buigen af, maken een doorsteekje en sluiten wat verderop weer aan bij de wandelaars op de langste route. Deze zijn ondertussen op weg naar hun exclusieve wagenrust. Lekker, een bekertje koffie of chocolademelk! Over veldpaden en landwegen lopen ze in de richting van Olland. Samen met de 30 km gaan ze hierna op weg naar het 2e rustcafé bij De Loop'r in Olland.

Na de pauze wordt de route vervolgd over mooie auto-luwe wegen, hier en daar een boerderij, zicht op de landerijen. Het is hier lekker lopen!

Opnieuw zeggen de wandelaars van de 30 en 40 km elkaar voor korte tijd gedag. Iets voorbij het Duits Lijntje treffen ze elkaar weer.

De 40 km loopt ondertussen nog een stukje langs de Beeksche Waterloop, steekt het Duits Lijntje over en loopt dan in de richting van de Geelders.

In dit mooie bosgebied volgt de samenkomst met de 20 en 15 km. We lopen door een fraaie bomenlaan en naderen de weg Schijndel-Boxtel. We steken deze over en gaan iets verderop een volgend natuurgebiedje in: de Gasthuiskamp. In de oorlogsjaren hield de lokale bevolking hier geallieerde Amerikaanse militairen verborgen. Het waren de inzittenden van een zgn. glider die uit koers was geraakt. Het verzetsmonument, waar de 10 km-lopers langs komen, is een eerbetoon aan de mensen die destijds met gevaar voor eigen leven de geallieerden hier de helpende hand boden.

We komen door een klaphekje en lopen door het weiland. Een volgend klaphekje leidt ons naar een brede bosweg. Dan zien we de bekende witte tentdoeken: de soeppost. Hier sluit ook de 10 km aan en zijn alle wandelaars weer samen. Hè, een lekker kommetje wintersoep zal er goed ingaan!

Na deze pauze breekt het laatste uurtje aan. We krijgen nog enkele boeiende wandelkilometers, langs de Beeksche Waterloop en mooie boerderijen. We gaan een bruggetje over, passeren de Maria Gilde-kapel en komen dan weer in de bebouwde kom van Gemonde. Al gauw zien we De Schuif en zijn we aan het einde van een zeer gevarieerde wandeling!

Ad Ketelaars en Theo van Boxmeer, de routebouwers van vandaag, hartelijk dank voor deze prachtige route! En daarnaast een woord van dank aan alle andere vrijwilligers!

Fijne Feestdagen gewenst en een gelukkig en gezond 2020!

-Myriam van den Berg-

WoD: Rondom het Groene Woud

Al vroeg kwamen de wandelliefhebbers naar wegrestaurant In 't Groene Woud in Vught, waar om 10.00 uur de wandeling met 67 deelnemers en fijn wandelweer van start ging met Ankie van Boxtel als routebegeleider.

Na ongeveer 700 m kwamen we over het terrein van Hotel De Kruishoeve en even later was Buitenveld De IJzeren Man al in zicht. Hier liepen we een landtong op waar je normaal via hetzelfde pad terug moet, maar nu, door de lage waterstand, gingen we over een stukje "strand" dat nu wel beloop-

baar was terug en volgden we een prachtig hobbelig pad vlak langs het water. Even verderop aan de andere kant werd het een breder pad met mooi uitzicht op de overkant, waar we in 10 minuten terug liepen. Via verschillende mooie bospaden kwamen we bij wooncomplex Lunetten, waar nog veel bewoners wonen die vroeger vanaf Indonesië, Ambon, naar Nederland zijn overgebracht i.v.m. de oorlogstoestanden daar.

En zo gingen we verder langs de EBI, de strengst beveiligde gevangenis van ons land waar de gevaarlijkste boeven verblijven, en Monu-

ment Kamp Vught waar we aan de achterkant de maquette, de gedenkplaats en de uitkijktorens van een afstandje konden bekijken. Vanaf hier volgden we weer smalle padjes langs de randen van Lunetten die in vroegere tijden als verdediging waren uitgegraven.

Even nog een mooi stuk en daar kwam het startadres, dat ook de pauzeplaats was, weer in zicht.

In korte tijd werd iedereen voorzien van 't bestelde en om ongeveer 13.30 uur begonnen we aan de middagroute.

We staken de N65 over, wat nog een hele klus was met zo'n grote groep. Via een smalle plank over een droge sloot gingen we door een open beukenbos vol ritselende bladeren. Velen dachten aan hun kindertijd!

En daar was in het Kappellebos een heel mooie grote beuk, waar veel foto's van werden gemaakt, zeker omdat deze week ook de mooiste boom van Brabant was gekozen. Velen vonden dat deze boom er ook voor in aanmerking zou moeten komen. Weer verder door mooie bossen en

langs sportvelden. Een oefenveld van de golfclub stond vol "champignons" (golfballetjes) werd er gelachen!! ...ook omdat er onderweg erg veel paddenstoelen stonden. Zo kwamen we bij 't Kraaiengat, een grote waterplas die jaren geleden is ontstaan nadat er heel veel zand uit was gehaald voor de aanleg van de A2.

Na een korte pauze liepen we door bosgebied Jagershagen en Sparrendaal, waar we nog even bij de begraafplaats van de paters van Scheut die hier tot enkele jaren terug nog woonden, gingen kijken. Daarna vervolgden we onze weg door mooie beukenlanen.

En ja hoor daar kwam even verderop ons eindpunt, waar we ook gestart waren, in zicht.

Ankie, heel erg bedankt voor het uitzetten van deze erg mooie route van 21 km. Na een welgemeend applaus voor Ankie ging iedereen weer op weg naar huis.

-Mieke van Boxtel-

Mieke en Toon van Boxtel

Voor veel OLAT-leden die regelmatig meewandelen met de groep Wandelen op Dinsdag zijn het bekende gezichten. Maar omdat niet iedereen in de gelegenheid is op een dinsdag te gaan wandelen en hen misschien niet kennen, vonden wij het een leuk idee om ze beiden eens voor het voetlicht te plaatsen.

Het om de 14 dagen wandelen op dinsdag, vanaf nu WoD genoemd, is destijds opgezet door Theo Tromp, die het stokje doorgaf aan Truus van Vessem en natuurlijk kwam Kees van Vessem daar ook snel bij. Ooit begonnen met 4 personen, maar dit aantal breidde zich snel uit tot een groepje van ca. 20-25 wandelaars. Ook dat groeide voortvarend door tot het huidige aantal van gemiddeld 60 wandelaars en bij pieken kan dat oplopen naar wel 80 personen.

Toon heeft "zijn hele leven" (40 jaar) bij NS gewerkt en kon vroegd met pensioen. Mieke is altijd coupeuse geweest en maakte kle-

ding op maat voor dames met een moeilijk figuur en vindt dat - behalve gezond eten - beweging ook heel belangrijk is.

In 2004 zijn Toon en Mieke begonnen met serieus wandelen.

een keertje mee, gezellig, lekker eruit". Nou, dat beviel wel en in 2005 werden ze dan ook lid van OLAT. Terwijl de jaren verstreken gaf Truus van Vessem aan wel te willen blijven wandelen, maar i.v.m. andere bezigheden het regelen en organiseren van de WoD liever aan iemand anders over te willen dragen.

Mieke en Toon hadden daar wel oren naar. Mieke is een echte organisator en een grote gangmaker. Ze verwelkomt "nieuwkomers", brengt ze op de hoogte van de "regels" en stuurt - als ze er vanaf weet - een kaartje bij verjaardagen of andere gelegenheden. Bij vragen kun je altijd bij Mieke terecht, ze houdt de zaak goed onder controle. Toon is de stille kracht die veel werk verzet op de achtergrond. Hierbij worden ze bijgestaan door de andere twee leden van de commissie WoD: Myriam van den Berg en Pieter van Doorn.

Na afloop van de tocht van WoD wordt altijd een afscheidspraatje gehouden, vergezeld van een kleinigheidje voor de parcoursbouwer van die dag, het gaat om het "gebaar". Daarna gaat ieder zijn of haar weegs. Mieke en Toon vinden dat iedereen vrij moet zijn om wel of niet nog iets te gaan drinken in de startlocatie.

Sinds de komst van internet en e-mail is een aantal zaken wat gemakkelijker geworden. Heden ten dage worden de dinsdagtochten altijd uitgezet door een wandelaar uit de groep die in zijn of haar omgeving het wandelgebied goed kent en die daar op de dag zelf ook verantwoordelijk voor is. Zelfs worden tegenwoordig de routes soms op GPS gezet, in plaats van uitgetypt.

.... een team dat elkaar goed aanvult

Ja, ze maakten ook vóór die tijd hun wandelingetjes "om de kerk", maar geen wandeltochten van enige kilometers. Die eerste keren ging dat niet van een leien dakje, te dik gekleed, helemaal "klaar" als ze terug waren, maar ze hadden de smaak te pakken gekregen. Via kennissen kwamen ze bij de WoD terecht in de trant van "joh ga

Ook wordt een geschikte locatie gezocht voor de rustpauze.

Naast de 14 daagse WoD, helpen Mieke en Toon ook ieder jaar 2 dagen mee bij de verzorging van de Nijmeegse Vierdaagse. Mieke staat niet echt te trappelen om 's morgens/'s nachts om 03.00 uur het bed uit te komen, maar ja, de wandelaar wacht!

Ook zijn ze op hun post bij de OLAT Wandeldagen en ach, échte vrijwilligers: als ergens de nood hoog is, springen ze in en kun je op ze rekenen.

Mieke en Toon zijn ook heel actief bij de KBO in Haaren, waar elke donderdag in één van de 4 kernen (Biezenmortel, Esch, Haaren en Helvoirt) gewandeld wordt, zij het met wat kleinere afstanden, ca. 8-10 km. Ook hier regelen ze veel en heeft Toon de routes van Haaren gemaakt. Als er een 5e donderdag is, starten ze ergens anders in de omgeving en zorgen ze, met enkele helpers, voor de koffie bij de start.

In de zomer organiseren ze, met enkele andere personen, in Haaren een KBO-seniorenweek met leuke activiteiten. Verder fietsen ze veel,

het liefste 4-daagse tochten. Dan zijn ze ook nog behulpzaam bij het opruimen van zwerfvuil in Haaren, kortom een heel actief stel.

In de winter is er wat meer tijd voor bezigheden binnenshuis en dat betreft niet tv-kijken maar gezellig een puzzel van wel 2000 stukjes bij elkaar zoeken en Mieke borduurt en breit ook graag.

Ik vraag toch maar eens even "hoe lang blijven jullie dit doen?" Het antwoord is "het wandelen willen we graag zo lang mogelijk blijven doen", maar omdat Mieke bijna en Toon helemaal 70-plus is, willen ze wel wat taken gaan afbouwen. Het is toch een verantwoordelijkheid die je op je neemt en het zijn geen types die er met de pet naar te gooien, afspraak is afspraak, je moet er gewoon staan. Ze zouden het ook prettig vinden om wat meer jongeren erbij te betrekken.

Mieke en Toon, wij zijn blij met jullie zeer gewaardeerde inzet en hopen jullie gezichten nog vaak te zien en: blijf wandelen!

-Lies Wesseling-

15 JAAR ROOISE WANDELINGEN

Op 19 november jl., na een prachtige wandeling met fikse modderpaden, werden Johan van der Sande, Peter van de Laar (routebouwers) en Betsie van Mil door Joop Wesseling bedankt voor hun inzet voor de Rooise Wandelingen.

Na de wandeling was er koffie en een appelflap voor alle deelnemers van die dag. Voor de drie eerder genoemde personen waren er bloemen en een goeie fles wijn. Bedankt OLAT!

Wandelweekend Luxemburg

Het werd een reis met veel aanpassingen. Het oorspronkelijke plan was om met OLAT een lang weekend te gaan wandelen in de Eifel in Duitsland. De jeugdherbergen waren daar echter vol bezet in verband met de wijnfeesten. OLAT is daarop uitgeweken naar de jeugdherberg van Lultzhausen in Luxemburg.

In eerste instantie werden 3 busjes ingepland voor in totaal 27 personen. De belangstelling was dermate groot dat er werd uitgebreid naar 36 personen. Dit bleek weer juist voldoende om een kleine bus van de firma Van Hoof in te zetten met een extra personenauto voor het ophalen van eventueel verdwaalde wandelaars. Alles was voorbereid door Pierre en Isis: afspraken met de jeugdherberg en de wandelroutes. Wegens trieste familieomstandigheden kon Pierre niet mee, dus ik toog op donderdag voorafgaande aan de tocht naar Weert om een en ander met Pierre door te nemen en de nodige papieren op te halen.

Vrijdag

Op vrijdagmorgen bleek bij vertrek vanuit Rooi dat Isis ziek was, dus ik stond er ineens alleen voor. Dan is het wel zo bij OLAT dat je van alle kanten hulp krijgt aangeboden als dat nodig mocht zijn. We vertrokken vanuit Rooi met een grote bus. Volgens wat een van de voormalig chauffeurs mij ooit had verteld, krijg je meestal toch de grote bus mee, ook als je de kleine hebt geboekt. Dus iets vóór Eindhoven zeg ik tegen de chauffeur

“dat het fijn is dat we toch de grote bus hebben meegekregen”. Toen ging er bij hem pas een lichtje branden dat hij weleens de verkeerde bus kon hebben meegenomen. Na een telefoontje richting firma Van Hoof moest er op de Kennedylaan in Eindhoven worden omgekeerd om de bus om te ruilen. Al bij al een half uur vertraging. Gelukkig kon ik de wandelaars die stonden te wachten in Eindhoven, Leende en Weert hiervan telefonisch op de hoogte stellen.

Iets voorbij Luik een tussenstop voor toiletbezoek en koffie/thee en daarna zonder oponthoud verder richting Hoffelt (27 km), onze eerste startplaats voor vandaag. Pierre had voor de chauffeur en mij mooie plattegrondjes gemaakt van de startplaatsen op vrijdag en zaterdag. In de bus had ik de van Pierre meegekregen routekaarten al uitgedeeld en verteld op welke markering men moest letten. In het begin van de wandeling is dat altijd even wennen. Zelf ben ik van start gegaan bij de tweede afzetplaats in Troine (19 km) voor mijn wandeling op het Sentier Panorama Pad. De derde

groep werd door de chauffeur afgezet in Allerborn (14 km).

De wandeling kent inderdaad veel mooie vergezichten, maar had als nadeel dat er, zeker in het eerste gedeelte, veel over verharde wegen werd gewandeld. Niet iets wat we bij OLAT gewend zijn. De wandeling eindigde in Wiltz, een fraai plaatsje, waar we uiteindelijk buiten op een terras neerstreken. We hadden de hele dag namelijk lekker droog weer met een zonnetje.

In de bus al verteld dat we vierpersoonskamers hadden en dat ze zelf alvast groepjes moesten vormen die bij elkaar op de kamer wilden slapen. Bij aankomst in de jeugdherberg bleek dat prima te hebben gewerkt en ik hoefde alleen de sleutels maar uit te delen. Er bleek wel een probleem met de betaling te zijn. OLAT had begin september al een aanbetaling gedaan en die hadden ze niet ontvangen. Gelukkig was ik erop voorbereid om te kunnen inloggen bij onze bank en kon ik de betaling aantonen. Deze bleek bij het hoofdkantoor van de organisatie te zijn aangekomen en niet bij de jeugdherberg in Lultzhausen.

Na het douchen nog even naar het meer, want de jeugdherberg ligt aan de oevers van het meer van de Haute-Sure. Daarna werd een lekkere maaltijd geserveerd waarvan iedereen kon genieten. Ook de vegetarische maaltijden waren goed verzorgd. Na de nodige spelletjes en gesprekken toog iedereen richting kamer voor de nachtrust.

Zaterdag

Vandaag stond het Sentier Préizerdauil Pad op het programma van Ettelbruck naar Arsdorf. Al vroeg ontbijt om tijdig te kunnen vertrekken. Tijdens het ontbijt konden we zelf een lunchpakket maken voor onderweg. In de bus de routekaarten uitgedeeld voor deze dag. Onderweg hing tussen de heuvels mist, maar dit trok al snel op.

In Ettelbruck ging de eerste groep van start op de 31 km, welke begon met een pittige klim. Ikzelf vertrok bij het tweede startpunt in Mertzig voor de 25 km. Dit bleek een goede keuze, want we pikten daardoor het mooiste stuk van de route mee door bos, langs riviertjes en over bruggetjes. OLAT-waardig.

Inmiddels was het goed warm en zonnig geworden, waardoor de windstopper uit kon. Na Pratz, waar de derde groep was gedropt voor hun 16 km, een lunchstop bij een landelijk gelegen kapelletje. Daarna een tijd alleen gewandeld om meer van de natuur te kunnen genieten. Bleek uiteindelijk een lange klim te zijn over vals plat door het bos.

Onderweg kon je aan de huizen zien dat Luxemburg toch welvarender is dan Wallonië, waar we vaak in de Ardennen wandelen. Ook opgeruimder.

Na de nodige uitzichtpunten arriveerden we tijdig op ons eindpunt in Arsdorf. Echter wel te vroeg, want er bleek nog geen enkele horecagelegenheid open te zijn. Na wat rondlopen kreeg ik bericht dat er toch nog een café open was gegaan, dankzij de nodige inspanning van de andere Ad in onze groep. Een echt ouderwetse gelegenheid met een kleine toog, eigenaars op

leeftijd en aan de bar plaatselijke bosarbeiders. Het werd er gezellig met z'n allen.

Tegen vertrektijd had Sjan met de chauffeur geregeld dat de bus ons bij het café kwam oppikken. Ook nu na de douche weer lekker genoten van de warme maaltijd. Later op de avond zochten we volstaan ons bed op.

Zondag

Voor of na het ontbijt moest de kamer worden ontruimd en het linnengoed in de centrale hal worden gedropt. Op zaterdag was er voor de lunch een aparte tafel met broodjes, op zondag bleek na enige navraag dit anders te zijn geregeld. Er kwamen nu telkens wat warme broodjes de ontbijtzaal in.

Hadden we het de voorgaande twee dagen getroffen met het weer, vandaag stond er de hele dag regen op het programma.

Deze laatste dag wandelden we over het Wiltz Pad met als start Goebelsmühle voor de 17 km. Door de regen kozen de meeste wandelaars voor de kortere afstand van 11 km vanuit Kautenbach. Jammer,

want het was de mooiste tocht van dit wandelweekend. In de bus had weer iedereen de routekaart ontvangen. Ik koos voor de lange variant en deze route liep tot Kautenbach over smalle wandelpaadjes, met flinke stijgingen en dalingen, door een mooi bosgebied.

Het was genieten ondanks de regen. In Kautenbach even van de route afgeweken om te kijken of er horeca open was, maar blijkbaar was het seizoen voor de hotels al ten einde. Geen horeca open.

Na Kautenbach slingerde de route zich over echte OLAT-paadjes richting Nocher. We troffen daar andere wandelaars bij een overdekt informatiepunt, waar we onze lunch nuttigden.

Nu enige tijd wat verharding om daarna weer de bossen in te duiken tot aan Wiltz.

Nat maar voldaan zochten we een café op waar ook de rest van de groep zich al had genesteld om na te genieten met een lekker pilsje of iets warmes. Daar we allemaal op tijd binnen waren, kon de chauffeur ons een half uur eerder dan gepland oppikken om huiswaarts te keren.

De terugreis verliep voorspoedig. Een tussenstop voor Luik en daarna iedereen weer afgezet bij hun auto.

We kunnen terugzien op een geslaagd wandelweekend. Er gingen zelfs al stemmen op om dat jaarlijks te doen, maar voorlopig houdt OLAT dit op tweejaarlijks.

Vreesde ik bij vertrek nog dat ik misschien niet volop zou kunnen wandelen nu ik alleen verantwoordelijk was voor de organisatie ter plaatse, het bleek dat ik alle wandelingen heb kunnen maken die ik vooraf had gepland. Dit mede dankzij de soepele opstelling van de groep en ook door de bekwaamheid van de chauffeur, die iedereen op de juiste plaats wist te droppen. En niemand die we verdwaald of geblesseerd ergens moesten oppikken.

Ik kijk met plezier terug op dit weekend.

-Ad Ketelaars-

Winterserietocht Mariaheide

Elk weekend kun je wel ergens wandelen. Zo ben ik afgelopen weekenden naar de Elfenwandeling in Ravels, de 1e wandeling van de Winterserie in Waalwijk en naar de 13e Klein Peerkentocht in Oud-Turnhout geweest. Maar vandaag, vandaag was het weer tijd om deel te nemen aan de 2e wandeling uit de Winterserie 2019/2020 van onze eigen wandelclub.

Zo gezegd zo gedaan, dus 's ochtends op tijd eruit om naar Mariaheide te rijden om aldaar mijn medewandelaars Anja, Carolien, Cor, Natascha, Perry en Willy te vergezellen.

Direct bij de start (bij het startbureau was het al heel erg druk) werd al duidelijk dat we niet allemaal dezelfde afstand zouden gaan wandelen (20 en 30 km).

Aangezien de splitsing van de diverse afstanden vaak pas is als je al even onderweg bent, gingen we met z'n zeven op pad.

Al na een korte tijd kwamen we in de mooie natuur terecht,

waar voor diegenen die het Airbornepad hebben bewandeld herkenbare stukken bij zaten.

Na een kleine 6 km was daar de altijd goed bevoorrade rustpost. Hier hebben we genoten van een heerlijk kopje koffie en een boterham om vervolgens weer op pad te gaan.

Bij het buurtschapje Rakt moesten we helaas afscheid van elkaar nemen, de 20 km-route boog namelijk linksaf, terwijl de 30 en 40 km-route rechtsaf ging.

Na een steile klim liepen we over de wildbrug die over de A50 gaat, richting het schitterende natuurgebied de Maashorst. Gelukkig liepen we hier over de mooie zand- en bospaden. Dit hadden we eind vorig jaar met de Winterwandeloctocht vanuit Nistelrode wel anders meegeemaakt, dus dit was een grote opluchting.

Na niet al te lange tijd kwam daar de splitsing van de 30 en 40 km route. Tja wat doe je dan Het wandelen ging goed, het weer was geweldig en als je dan weet dat de 40 km route verder de Maashorst op gaat en dat je dan meer kans hebt dat je de taurossen, exmoor merries en misschien wel de wisenten gaat zien, dan is de keuze snel gemaakt.

Aan het eind van het pad waar we het besluit hadden genomen om de 40 km-route toch te gaan lopen, kwamen we uit bij het open gebied

van de Maashorst. Het duurde niet al te lang eer we al een paar taurossen in de open vlakte zagen staan, rustig genietend van het mooie weer.

Na wat andere kronkelende paden kwamen we uit bij nog meer taurossen; deze stonden echter stukken dichterbij; we stonden dus nagenoeg 'oog-in-oog' met deze imposante beesten.

Als je je dan bedenkt dat er begin van dit jaar in dit natuurgebied wandelaars zijn aangevallen door deze beesten, dan ben je toch wel extra op je hoede, vooral omdat er ook een kalfje bij was, maar gelukkig is het allemaal goed afgelopen.

Na ons bezoek aan de kleine koffiepost, die op nagenoeg dezelfde plek stond als tijdens de Voorjaarsstocht vanuit Herpen in april van dit jaar, liepen we via een ander deel van de Maashorst richting buurtschapje de Menzel alwaar de caf rust was. Daar zat routebouwer Johan van de Sande met zijn vrouw Johanna te wachten totdat het 15.00 uur was. Dit omdat ze vanaf dat moment de pijlen van de laatste ca. 10 km konden afhalen.

Na Johan te hebben bedankt voor de schitterende route gingen wij dus op pad voor het laatste deel van deze prachtige 2e Winterseriestocht.

Via smalle paadjes kwamen wij uit bij de Bedafse Bergen. Het is dat je weet dat je in dit deel van Brabant bent, anders zou je haast denken dat je in de Loonse en Drunense Duinen bent, maar dan een maatje kleiner.

Na een heerlijk klimmetje door het losse zand verlieten we deze zandvlakte en zagen we na ca. 30 minuten de soep-post. Men was al in de weer met opruimen, omdat het merendeel van de wandelaars al was geweest en deze post tot 16.00 uur open zou zijn.

De soep ging er goed in en na nog wat kruidnootjes te hebben genomen, gingen we richting een viaduct over de A50. Daarna liepen we nog via een mooi stuk van het Duits lijntje om uiteindelijk bij het startadres uit te komen. Daar lazen we dat er maar liefst 1213 deelnemers waren geweest.

Via deze weg wil ik Johan nogmaals bedanken voor de schitterende route, maar ook een grote dank aan de vele vrijwilligers die deze dag weer tot een succes hebben gemaakt.

Tot de volgende wandeling.

-Ankie van Boxtel-

Op weg voor weer twee weken GR5 wandelen en nu door het hoge deel van de Vogezes met al zijn "Ballons". Dit jaar ben ik met de auto gegaan, omdat ik na de wandelingen de stad Luxemburg wilde bezichtigen. Via een overnachting op de camping van Diekirch de volgende dag door naar Ribeauvillé waar ik vorig jaar geëindigd ben.

Zondag 9 juli Ribeauvillé-Aubure, 12 km

Bij het ontbijt wordt ik toegezongen omdat ik een jaar ouder word. Heel erg leuk en dat geeft een warm gevoel. Ook krijg ik een heel toepasselijk cadeau: voetencreme.

Vandaag een inlooptocht, maar wel met een stevig klim. Na de huizen van het dorp gepasseerd te zijn, gaat de route het bos in om er pas in Aubure weer uit te komen. De GR gaat alsmaar omhoog van 265 m (Ribeauvillé) naar 676 m (Col du Seelacher).

Ik klim langzaam omhoog met af en toe een pauze om mijn hartslag te laten bijkomen. Op het hoogste punt in het bos: Koenigsstuhl, op 938 m, een lunchpauze genomen. Daar zitten ook twee medewandelaars te genieten van de omgeving. In de verte begint het echter te donderen en dat wordt steeds luider. We zitten te bespreken wat te doen met onweer in het bos, maar stappen snel op en beginnen met z'n drieën aan de afdaling. We lopen aan één stuk zo snel mogelijk

door, tot in Aubure, waar we bij het afgesproken café opgepikt worden door de organisator en met de anderen naar de camping in Ribeauvillé rijden. Lekker douchen en 's-middags rustig op de camping doorgebracht.

Maandag, 10 juli Aubure-Col du Calvaire, 24 km

Het belooft vandaag een pittige dag te worden. Omdat ik beslist geen snelle wandelaar ben, was ik ingedeeld voor de eerste bus van 08.00 uur naar Aubure, waar ik gisteren geëindigd ben. Voor mij heel vroeg op, inpakken en een kletsnatte tent afbreken voor het ontbijt. Het is nu droog maar wel bewolkt. De route begint weer met een klim, die ik rustig aan omhoog ga.

Het is een goed begaanbaar pad tot een schuilhut van de Vogezesclub: "Pierre des Trois Bans" (steen van de drie "Bans") op 1128 m. In dat schuilhutje heb ik even binnen gezeten om wat te eten en te drinken. De medewandelaars die met

het busje van 08.30 uur waren afgezet, komen hier mij voorbij. Het pad volgt een kam in het bos en komt na een stevige klim uit op le Petit Brézouard (1206 m). Ondertussen is het helaas gaan miezeren en terwijl ik verder klim, kom ik weer bij een andere schuilhut waar medewandelaars zitten. Even verder omhoog gelopen naar de top: le Grand Brézouard op 1228 m. Daar is niets te beleven en door de bewolking weinig te zien.

Na de top afgedaald via een col (1077 m) met weer een schuilhut waar ik mijn lunchpauze houd. Niet te lang pauzeren want de wandeling is lang vandaag. Verder naar beneden langs de refuge van de plaatselijke skiclub, welke potdicht is en een monument van de Landsturm naar de Col de Bagenelles (903 m).

In het bos zie ik ook veel aanduidingen van langlaufroutes. Na een lange afdaling, zigzaggend langs de vele koeienvlaaien, volgt het dorpje Le Bonhomme. Bij een bushalte een korte pauze genomen en even zoeken naar de route.

Ik zie de lucht steeds grijzer worden en dat voorspelt weinig goeds. Dat blijkt ook zo te zijn, net op weg het dorp uit gaan de sluizen boven open. Ik probeer nog even te schuilen, maar dat is echt geen optie, de bui duurt te lang. Met regenjas aan ga ik verder. Een stevige, steile en lange klim met een aantal haarspeldbochten. De GR5 loopt langs een schuilhut en even verderop langs de resten van Duitse stellingen uit WO1: een vervallen Duitse begraafplaats midden in het bos (Hohrod).

Dan volgt een beklimming met haarspeldbochten naar meerdere rotsblokken (Roche du Corbeau) die dienden als uitkijkpost voor de Duitsers. Nog een klim over een pad met vele stenen en boomwortels, uitkijken! Tot overmaat van ramp begint het weer stevig te regenen! Hoewel ik de hele tijd in een bos loop, wordt het pad een grote rivier. Ik begin te twijfelen of ik wel goed zit, maar boven gekomen op de Tête des Faux (1220 m) zie ik weer een markering. Hier op deze top kwam in WO1 een tunnel uit van de Duitsers die begon bij Roche du Corbeau. Nu ingestort. Bovenop de top staat een groot wit kruis en wat verderop een monument voor de Fransen. Er is heel hard gevochten in dit deel van de Vogezes en dat is zichtbaar aan de restanten. De afdaling is ook een rivier geworden, dus: voorzichtig lopen. Wat ben ik blij met mijn hulpjes: wandelstokken. Ik kom uit bij een kruispunt met een Duitse oorlogsbegraafplaats (Duchesne), netjes onderhouden. Ondertussen is het al wel laat geworden. Na contact met de organisator loop ik nu verder over een makkelijk te belopen, breed pad naar Col du Calvaire du Lac Blanc, waar ik opgehaald wordt. Ons overnachtingsadres voor vannacht is Refuge du Val d'Orbey. Blij dat ik er ben na een pittige 24 km, mede door de regen. In de refuge kan ik meteen aanschuiven voor het eten. Ondertussen blijkt dat een van mijn medewandelaars boven het meer ergens tussen de rotsen zit en moeilijk weg kan komen. Met de bergredding en andere hulp is de verloren wandelaar ook veilig in de refuge aangekomen. Na het douchen vrij snel gaan slapen. Lekker geen tent opzetten na deze pittige dag, zonder uitzicht door het weer.

Dinsdag 11 juli **Col du Calvaire-Mittlach, 21 km**

Na een goede nacht om 07.30 uur ontbeten, want ik ga weer met het vroege busje mee naar het eind-

punt van gisteren. Doordat er gisteren iemand van de groep verdwaald was, heeft de organisator het advies gekregen om ons niet meer alleen te laten wandelen. Ik als langzame loopster dus ook niet.

Twee groepsgenoten en vriendinnen, die ik ook ieder jaar weer zie op deze reizen, bieden aan dat ik wel met hen mee kan wandelen. Bij de Col du Calvaire du Lac Blanc (1144 m) begint de GR5 vrij snel te klimmen. Het klimmen gaat bij mij erg langzaam, nu weet ik wel waarom, maar toen niet. Na de klim bovenop een vlakte gekomen met een mooi uitzicht op de Gazon du Faing (1302 m). Onderweg zien we steeds grensstenen met aan een kant een F en de andere niet gedefinieerd. Het zijn oude grensstenen van de voormalige grens tussen Frankrijk en Duitsland na de WO1.

Het pad gaat wat op en neer tot weer een stevige klim naar Roche du Tanet (1293 m). Hier pauzeren we even en genieten van het uitzicht. Even later komt er een hele groep geiten aanzetten die om een knuffel aan het bedelen zijn, duidelijk mensen gewend.

Na nog een open vlakte (Haut Fourneau) komt de lastige afdaling naar Col de la Schlucht (1139 m), de hoogste col in de zuidelijke Vogezes. Mijn twee begeleiders zitten al op een bankje op me te wachten. In

de twee horecagelegenheden die hier zijn is het erg druk. Toch ook even gepauzeerd en dan op weg naar le Honeck op 1362 m, weer klimmen dus. Dit is meteen ons hoogste punt voor vandaag.

De GR gaat op weg naar le Honeck weer door mooi open gebied met een weids uitzicht via Col du Falimont op 1297 m. Bovenop le Honeck staat een restaurant waar het erg druk is, want men kan hier met de heilige koe komen. Op de infoborden staat dat het nog 4 uur en 10 minuten naar Mittlach is. Dat is best veel, dus maar weer snel op pad. De afdaling die volgt is goed te doen tot aan Ferme/Auberge Schiessroth.

Hierna verdwijnt het pad het bos in om af te dalen met veel, heel veel haarspeldbochten. Het is moeilijk wandelen, maar met hulp van mijn stokken blijf ik op de been.

Na een stuwmeer, het Lac du Schiessrothried, volgt een tweede: Lac du Fischboele. Het pad blijft heel rotsig en we passeren een aantal steenhellingen. Uiteindelijk bereiken we Valleé de la Wornsa en daar zijn een paar oude boerenschuren. Even lekker zitten en de organisator gebeld, want het is al over 18.00 uur. De afspraak is dat we bellen als we niet op tijd de camping kunnen bereiken.

Een kwartier later stappen we Mittlach binnen. Het afspraakpunt, een hotel, is definitief dicht, maar 10 minuten later komt het busje aanrijden dat ons brengt naar camping Municipal du Langenwasen. Eerst de kletsnatte tent en tentliefel uithangen om te laten drogen. Na het eten de tent opgezet en omdat het morgen een rustdag is gezellig zitten socialiseren. Ik ben wel aan een rustdag toe na deze twee pittige dagen.

Woensdag 12 juli, rustdag

De camping ligt naast de beek die 's-nachts goed te horen was. Later ontbeten en tijdens het ontbijt begint het te regenen en dat blijft zo gedurende de hele ochtend. Boven het toiletgebouw is een verdieping waar we kunnen zitten en daar wordt flink gebruik van gemaakt. Beter de hele dag regen op een rustdag dan op een wandeldag. Omdat het enige hotel en eetgelegenheid in Mittlach failliet was gegaan wordt er voor ons gekookt. Wel bijtijds de tent opgezocht en gaan slapen.

Donderdag 13 juli Mittlach-Hotel du Grand Ballon, 22 km

Het zou een lange dag worden met al in het begin een stevige klim. Er is een mogelijkheid om een verkorte route naar boven te nemen, gemarkeerd met een gele +. Ik ben

op die route gestart met ook stevig klimmen en de nodige haarspeldbochten. Langs een beekje en even later een waterval. Ondertussen loop ik samen met een andere groepsgenoot en later sluiten zich nog twee medewandelaars bij ons aan. Al een hele tijd zien we geen markering meer en besluiten om een bosweg te volgen, die komt altijd ergens uit. Onderweg komen we een Fransman tegen die ons de weg kan wijzen. We komen vlakbij de Ferme Hahnebrunnen uit en we pauzeren hier buiten lekker even.

De GR loopt nu parallel aan een toeristische autoroute: Route des Crêtes. Omdat we zo hoog op het wandelpad lopen, genieten we van een prachtig panorama.

In het toeristisch skicentrum Mark-

stein, op 1200 m, lekker op een terras aan de koffie met myrtilletaart (bosbessentaart, een specialiteit van de Vogezes) en gezellig zitten praten met anderen van de groep.

Verder langs de Route des Crêtes, wat stijgend en wat dalend, af en toe door het bos en dan weer een open vlakte.

In het bos hoor ik al de koebellen behorende bij Auberge du Haag op de col du Haag (1231 m). Even zitten en weer verder. Nog een stevige klim over een rotsachtig pad naar de top van de Grand Ballon (1424 m), het hoogste punt van de Vogezes. Het geeft wel een schitterend panorama, al kan ik niet goed uitmaken wat ik nu precies zie. Bovenop de top van de Grand Ballon staat een monument voor de Franse strijders uit WO1 en een observatorium.

Het is even zoeken hoe ik verder moet, maar het hotel ligt aan de GR5, dus ik volg de markering. Hotel du Grand Ballon is een mooi, oud hotel van de Vogezes-club. Wat rusten, lekker aan het bier en heerlijk gegeten. We slapen op hoogte en 's-avonds kunnen we genieten van de lichtjes van Mulhouse en zelfs Bazel. Morgen is het feest in Frankrijk (14 juli), wat ik alvast gevierd heb met een glas rode wijn.

*-Marian Post-
(wordt vervolgd)*

De zwaarste wandeltocht van Europa.

Met wandelen heeft het soms niets meer te maken. Klimmen en klauteren, met je vingertoppen en een grote teen aan een rotsrichel van hooguit een paar centimeter breed hangen. De GR20 is afzien zoals ik dat nog niet eerder heb meegemaakt. Maar het landschap is prachtig, de voldoening immens en de wandelaars om je heen worden algauw familie.

30 juni - dag 1 - 12 km

Calenzana - Refuge d'Ortu di u Piobbu

Het is nog donker als de eerste wandelaars in beweging komen en met ritselende geluiden hun spullen pakken. Ook ik laat rond 04.30 u met een plof de lucht uit mijn matje lopen en hijs mijn rugzak om, die inclusief water zeker 20 kg weegt.

De zon komt net boven de bergen uit als ik Calenzana binnenloop. Liefst drie wandelroutes beginnen hier: de populaire GR20, de Mare e Monti en de Sentier de la Transhumance. De GR20 volgt de bergketen die het eiland van noord naar zuid doorsnijdt en wordt jaarlijks door zo'n 30.000 mensen gelopen. En elk jaar gebeuren er wel een paar ongelukken.

Ik volg de hoofdstraat naar de kerk en dan wijzen houten bordjes de weg door de straatjes en stegen van het dorp. Tussen schilderachtig vervallen huizen met meerdere lagen bruin stucwerk, klimt de route over trappen en langs hofjes. Hierna begint de GR20 dan echt. Fra li Monti, door de bergen, noemen de Corsicanen het pad en daar is niets aan gelogen. 1.500 m stijgt de route vandaag, bijna continu

omhoog. Ik kom door een bos vol ziekelijke dennen, de naalden aan de takken even bruin als die op de grond, het gevolg van een grote brand in 1982. Het is een opluchting om hoger te komen tussen de groene varens, waar een bron vrolijk spuit. Ik neem een paar slokken en maak mijn ijshanddoek nat, waardoor hij heerlijk koel blijft. Iets verder slaan de Mare e Monti en de Sentier de la Transhumance rechtsaf naar Bonifatu.

Terugkijkend zie ik in de diepte de huizen van Calenzana en daarachter het grotere Calvi aan de Middellandse zee.

Het verrast me hoe hoog we al zijn. Ik kijk neer op rotsen die ik een uur geleden nog van onderaf bewonderde. Het valt me ook op hoe ontzettend stil het is. Wel klinkt regelmatig het 'bonjour' waarmee wandelaars elkaar passeren. Wanneer ik het zonlicht nader, nodigen de rotsen me uit voor een klauterpartij. Ik gooi mijn poles vooruit en klim met handen en voeten omhoog. Zo zijn er steeds meer rotspartijen waarover ik nog onwennig mijn weg zoek. Dit is niet iets wat je in Nederland kunt oefenen. Na nog weer een pittige klim bereik ik de Bocca a u Saltu op 1.250 m. Een top met een heerlijk stuk gras

waar talloze wandelaars zich hebben neergeveild. Ik kies de schaduw van een den en merk dat mijn waterzak al bijna leeg is. Van de drie liter is nog een halve over. Dat had ik niet verwacht. Gelukkig is het niet ver meer naar de refuge en het is bewolkt, waardoor de temperatuur blijft steken op 'aangenaam warm' in plaats van 'oh moeder, wat is het heet!'. De route is ook niet ingewikkeld meer, al blijven er altijd kleine uitdagingen.

Hagedissen zijn hier in overvloed aanwezig en enkele blijven zelfs poseren. Er zijn bruine en groene, met staart of alleen een stompje. Wanneer ik een kam bereik, zie ik hemelsbreed iets van 500 m ver de refuge met zijn camping vol witte huurtenten liggen. Alleen heel flauw, door die enorme kloof moet ik flink omlopen om de camping te bereiken. Dat duurt even, maar door de prachtige omgeving is het geen straf. Uiteindelijk bereik ik de refuge, die dit jaar is afgebrand. De camping strekt zich ver over de schuine helling uit en gelokt door een fantastisch uitzicht op de bergen kies ik voor een plekje in de zon. Ik gebruik de buitentent als hoofdkussen en val in slaap onder een prachtige sterrenhemel.

1 juli - dag 2 - 8 km Refuge d' Ortu di u Piobbu - Refuge de Carozzu

Ik word wakker in de schemering van de erg vroege ochtend, de bergen om mij heen zijn donkere silhouetten. Hoger op de helling zijn verschillende lichtjes in beweging. Ik sleep mijn rugzak omhoog, terug naar de route, maar stop eerst bij de bron om mijn waterzak te vullen.

Na een korte klim door het bos kom ik terecht op een puinhelling vol grote rotsen, waarover de roodwitte markeringen de makkelijkste weg wijzen. De bergtoppen kleuren oranje in de opgaande zon, het belooft opnieuw heet te worden. Na een korte afdaling volg ik een pad onderlangs een enorme klif. Pad is teveel eer: dwars over de kale rotsen, soms een paadje met wat gruis tussen de klif en het struikgewas. Uren aan een stuk klim ik telkens hoger. Het is niet moeilijk en de stenen vormen bijna een trap, maar dan wel een in een dronken bui ontworpen door M.C. Escher. Er zijn altijd wel uitsteeksels, richels en randjes waar mijn voeten houvast vinden. Het is zwaar, maar niet onmogelijk en daar ben ik al heel blij mee.

Uit een rots steekt een buisje waar koel, helder water uit stroomt en ik drink gulzig.

Langzaam word ik ingehaald door de andere wandelaars. Ik laat ze voorgaan, want snel ben ik zeker niet. Over elke stap moet ik nadenken en puzzelen en dat kost tijd. En dan te bedenken dat dit het makkelijke stuk is.

Ik nader het eind van de vallei, de kam boven me waar berken afsteken tegen de lucht. Maar telkens als ik denk dat ik er bijna ben, is er weer een nieuwe zigzag langs de helling. Eindelijk ben ik boven en heb ik een 'I'm the king of the world!'-momentje. De Bocca Piccia, 1.950 m. Wow! Wat een spectaculair uitzicht! Een steile, diepe vallei voor mijn voeten, aan alle kanten geflankeerd door scherpe, bruine pieken. Als ik had gedacht dat het vanaf hier makkelijk naar beneden ging, kom ik bedrogen uit. We klimmen nog verder naar de

2.145 m hoge Capu Landroncellu, al blijven we iets onder de top. Gedachteloos volg ik de roodwitte strepen omhoog over een zanderige helling, totdat het Franse stel voor me terugkomt omdat er geen markeringen meer zijn. Vanaf mijn iets hogere positie op de berghelling zie ik dat het pad achter een overhangende rots verder gaat langs de berghelling.

Het pad daalt sterk en steil, daarna volgt een achtbaan van korte afdalingen en klimmetjes, geen enkele eenvoudig. Slechts één keer sta ik in een smalle kloof voor een rots op borsthoogte zonder enig idee hoe ik erop moet komen. In de rotswand aan mijn linkerhand ontdek ik een handgreep en bijzonder onelegant en met de nodige moeite hijs ik mezelf omhoog. De twee Franse wandelaars die op mij moesten wachten volgen meteen over de zijwand en laten de operatie er ontzettend makkelijk uitzien. Ook later, wanneer we een zeer steile rots bedwingen en onze zolen op de millimeter houvast moeten vinden, wijzen zij me de weg. Even verderop volg ik een pad over de flank van een berg, wanneer voor me drie wandelaars op hun schreden terugkeren. Ze zien geen markeringen meer. Ik zag er wel een omhoog in een smalle kloof, maar een enorme rots maakt dat tot een kansloze onderneming. Een Frans-

man wijst op de duidelijke markeringen achter ons, maar ik kan hem ervan overtuigen dat die bij de terugweg horen. Het juiste pad blijkt een onmogelijke paadje waar de nodige klauterpartijen aan te pas komen, waarmee we aan de andere kant van de smalle kloof uitkomen, voorbij de grote rots. Jemig, zijn we nu nog niet boven? Nee, het gaat nog door en het blijft enerverend.

Op de flanken van de Punta Ghialla staan we opnieuw voor een zeer nauwe, steile klim. Je hebt er handen en voeten bij nodig en zelfs dan is het spannend. Als je hier valt, val je diep. Gelukkig is het van dichtbij niet zo moeilijk als het eruit ziet, wat de hele dag al mijn mantra is. De rots heeft voldoende uitsteeksels om grip te bieden,

alleen de hoogte en de afgrond daaronder maken het eng. Verrassend snel ben ik boven en niet veel later weer beneden. Kort daarna dan eindelijk de laatste pas, Bocca Inuminata en de laatste afdaling waar ik zo lang op heb gewacht.

Hoewel het dalen minder energie kost, vergt het nog steeds mijn uiterste concentratie. Het is een mix van zand, grind, losse stenen en rotsen. Alsof je op kniekers loopt. Ik stap zoveel mogelijk op vaste rots, druk mijn volle gewicht op mijn trekking poles terwijl mijn benen houvast zoeken.

Het is moeizaam. Het is zwaar. Het is warm.

En dan komt er zo'n ultraloper voorbij die in tien seconden een passage overbrugt waar ik twee minuten voor nodig heb. 'Better slow and safe' hebben de Duitse zussen me eerder op het hart gedrukt en langzaam ben ik zeker.

2 juli - dag 3 - 6 km Refuge de Carozzu - Refuge D'Ascù Stagnu

In het eerste licht van de ochtend ga ik weer op pad. Ik ben uitge- rust, maar mijn lijf is nog steeds van slag door de hitte en de in- spanning. De fruitkeks die ik als ontbijt en lunch heb meegenomen, krijg ik amper weg.

Door het bos daal ik af naar een prachtige wiebelbrug boven de Ruisseau de Spasimata.

Aan de andere kant van de kloof begin ik te klimmen. Eerst nog over wat rotsen in het bos, daarna over een enorm, schuin rotspla- teau. Bij één rots ben ik al halver- wege voor ik de dikke ketting op- merk die er voor de veiligheid hangt. Meer rotsen, meer kettin- gen. Zo af en toe komt de ketting van pas om een bijzonder steil stuk te overbruggen. Meestal zitten er net genoeg scheuren en oneffen- heden in het oppervlak van de rots waardoor ik eenvoudig omhoog loop.

Voor me sturen wandelaars echo's door de kloof omlaag. Voorbij de slabs zijn er weer rotsen en losse stenen. Een behoorlijk grote, die ik omlaag schop, veroorzaakt een kleine steenlawine. Aan het eind van de kloof slingeren we van de ene wand naar de andere en die stukjes zijn vlak genoeg waardoor ik even op adem kan komen.

Ik passeer een groep wandelaars die uitrust boven een meertje. En dan is er het laatste stuk naar de pas. Een zeer steile klim, klauteren over rotsen zigzaggend omhoog. Ik zet door en uiteindelijk gaat het toch nog sneller dan verwacht.

Ik drink veel en begin honger te krijgen. Net onder de pas rust ik in de laatste schaduw wat uit en dwing mezelf de resten fruitkeks te eten. Daarna overbrug ik de laatste meter naar de Bocca Muvrella op 1.980 m. Bijna 800 m heb ik ge- klommen en dat in amper 4 km. Ik volg de rood-witte verfstrepen naar rechts en zie dan een marke- ring waar ik geen raad mee weet. Waar moeten we heen? Onder een richel zie ik de vertrouwde roodwit-

te strepen. Alleen, hoe kom ik daar? Heel voorzichtig is het antwoord en ik ben blij dat er nie- mand is om mijn trage en moeizame voortgang gade te slaan. Je kunt hier zo makkelijk mis- stappen en veron- gelukken. De klein- ste randjes bieden steun aan mijn ten- nen en vingers en

wat doe ik ondertussen met mijn stokken? Uiteindelijk haal ik onge- schonden de vaste grond en ik haal opgelucht adem.

Het pad gaat verder naar beneden en hoewel het niet eenvoudig is, is er maar één kloofje waar ik even niet meer weet wat ik moet. Een Franse dame pakt mijn stokken over en geeft aanwijzingen waar ik mijn handen en voeten kan laten. Heel langzaam en heel voorzichtig kom ik beneden. Kort daarop mag ik gelukkig weer klimmen, wat al- tijd makkelijker is dan dalen. Ook op de Bocca a i Stagni blijf ik niet dralen. In de diepte zie ik een par- keerplaats vol auto's en wat ge- bouwen. Het ski-station en de refu- ge! Dat ik het kan zien, betekent niet dat ik er ook gauw ben. Het is meer dan een kilometer en daar doe ik anderhalf uur over.

*Rinda Scheltens -
(wordt vervolgd)*

Hagedisjes scharrelen om mijn voeten, maar ik heb er geen aan- dacht meer voor.

Ik heb nog water, maar heb drin- gend behoefte aan suiker. Ik voel de leegte in mijn maag en spieren. In de diepte zie ik de refuge tussen de bomen. Zo dichtbij en toch zo ver weg. Ik daal verder over een dik tapijt aan losse stenen. Het pad wordt nooit makkelijk. Dit is afzien. Mijn ervaring als lange afstands- wandelaar komt nu van pas. Ik weet wat afzien is. Ik kan diep gaan en doorzetten. Telkens als ik een glimp opvang van de refuge is het gebouwtje dichterbij. Ik kruip ernaar toe. En dan zie ik de eerste witte huurtent tussen de bomen, ik ben er! Ik storm naar het douche- gebouwtje en vraag iemand die onder de buitenkraan zijn kleren wast even plaats te maken. Zonder aarzelen steek ik mijn hoofd onder het ijskoude water. wat is dat lek- ker! Mijn volgende stop is de refu- ge zelf, waar ik een cola en een chocoladereep koop. Ik heb nog nooit spijt gehad van een trek- tocht, maar voor het eerst vraag ik me af of ik de GR20 wel aankan. Acht kilometer in tien uur?

De refuge heeft een prachtig terras met uitzicht op de vallei in de diep- te. Ik schuif aan bij Eithne en Noel uit Dublin die me pakjes mineralen geven om weer op krachten te ko- men. Het smaakt vreselijk, maar doet me wel goed. Meer nog word ik warm van hun aandacht en zor- gen. Mijn benen zitten onder de blauwe plekken en ik heb een lichte schaafwond op mijn rechterenkel. Toch voel ik me weer een stuk be- ter, goed zelfs.

Mijn zelfvertrouwen keert terug. Ik kan dit. Morgen wordt minstens zo zwaar als vandaag. En dat gaat me lukken ook!

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2020 (versie 24-11-2019)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
5-jan	Rotterdam	RWV	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
24-jan	Den Bosch	De Bossche 100	100-110 km	22.00	500	
26-jan	Amsterdam	SV De LAT	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
2-feb	Rotterdam	RWV	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
16-feb	Amsterdam	SV De Lat	5-10-15-20-30 km	11.30	bof2/p.a.	schema
1-mrt	Rotterdam	RWV	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
7-mrt	Spier	FLAL	60 km	08.00	250	
13-mrt	Ooltgensplaat	Waterpoortloop	80-110 km	24.00-22.00	360-500	
15-mrt	Gemert	OLAT	50-60 km	07.00	200-250	extra 100 punten
20-mrt	Klarenbeek	SC Klarenbeek	60-80-110 km	22.00-15.30	250-360-500	
21-mrt	Oldemarkt	FLAL	60 km	08.00	250	
4-apr	Castricum	De LAT	60 km	07.00-8.00	250	
5-apr	Hengelo	Buttonkampioen	60 km	08.00	250	
11-apr	Sittard	Kennedy Mars Sittard	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur
18-apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	15 uur > 95 km	21.00	500	schema
	Loon op Zand	HvB, Kennedymars	80 km	21.00	360	schema 13 uur
24-apr	Ridderkerk	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360	
24-apr	Oostburg	24 uur van Oostburg	100/106 km	19.00	500	
1-mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	22.00	360	
2-mei	Bocholtz	NOAD, Mergelland Route	135 km	11.00	640	
8-mei	Hilversum	SV De LAT, Kennedymars	80 km	22.00	360	
16-mei	Cuijk	Stg 80 Land van Cuijk	80 km	05.00	360	
20-mei	Odoorn	Stg DW4D - Kennedymars	80 km	22.00	360	
30-mei	Lauwersoog	Lauwersmeer Kennedymars	80 km	05.30	360	
30-mei	Schiedam	Wandelweekend RWV	24 uur	12.00	* zie opm.	schema
		*Puntentelling op de 24 uur: 100 km = 500 punten;	160 km	12.00	740	schema
		voor iedere km die je erboven komt,	100 km	18.00	500	schema
		krijg je er 4 punten bij.	80 km	20.00	360	schema 13 uur
			50 km	12.00	200	schema
5-7 juni	Venray	Meerdaags Wandeleev.	60 km	07.00-08.00	250	
6-jun	Hengelo	KM en Tukker 110	80 en 110 km	05.00-00.01	360-500	
13-jun	Amerongen	Cunera Wandeltocht	60 km	7.00	250	
19-jun	Rijsbergen	Stichting Kennedymars	80 km	22.00	360	
20-jun	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	22.30	300	
20-jun	Lauwerzijl	Midzomernacht	67 km	20.00	285	
20-jun	Veere	Veersemeer tochten	60 km	8.00	250	
27-jun	Duiven	KM Liemers Posbankloop	80 km	0.00	360	
28-jun	Schaijk	Maashorstwandeltocht	60 km	6.00	250	
4-jul	Someren	JOEK, Kennedymars	80 km	20.00	360	schema 13 uur
7-aug	Leeghwater	100 van Leeghwater	100/105 km	20.00	500	
28-aug	Middelharnis	Omloop Goeree	110-80 km	19.00	500-360	
28-aug	Wâlterswâld	Kennedymars Friesland	80 km	22.00	360	
4-sep	Bedum	Walfridus Kennedymars	80 km	22.00	360	
5-sep	Amsterdam-Tilburg	Hart van Brabant w.s.v.	125 km	15.00	600	
5-sep	Vleuten-Tilburg	Hart van Brabant w.s.v.	80 km	22.00	360	

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2020 (versie 24-11-2019)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
12-sep	Waalwijk	De 80 vd Langstraat	80 km	20.00	360	schema 13 uur
18-sep	Zeewolde	Z tot Z tocht	110-82,5 km	19.00	500-360	
18-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	22.00	360	
19-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	740	
20-sep	s Gravenhage	Vredesmarathon	60 km	5.00	250	
25-sep	Zoutkamp	Kennedytocht om de Noord	80 km	23.00	360	
25-sep	Leerdam	80 van de Glasstad	80 km	21.00	360	
26-sep	Bergen op Zoom	De Wandelende Krabben	70 km	04.00	300	
3-okt	Bloemendaal	11 strandentocht - Hartstg.	60 km	06.00-08.00	250	
4-okt	Tilburg, prestatietocht HvB / RWV		De 6 uur v Tilb	11.00	schema	
	Tilburg, prestatie/wedstrijd		50 km	11.00	schema	
	Ned kampioenschap snelwandelen & prestatietochten		20 km	13.00	schema	
	50 km heren en 10 km dames		10-5-3-1 km	14.00	schema	
9-okt	Naaldwijk	Nacht van het Westland	110 - 80 km	20.00-22.00	500 - 360	
10-okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdagtocht	60 km	07.30	250	extra 100 punten
1-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
6-nov	Boxtel	22e Nacht van OLAT	110 en 80 km	20.00-23.00	500-360	extra 250 punten
7-nov	Amerongen	Maarten Luther wandeltocht	60 km	07.00	250	
15-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
6-dec	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
13-dec	Amsterdam	SV De Lat	5-10-15-20 km	11.30		schema

Beste OLAT langeafstandwandelaar,

Het is min of meer een traditie dat in het OLATNieuws van december een overzicht komt te staan van de indeling van het clubkampioenschap voor het komend jaar.

Bij de samenstelling van het OLAT-clubkampioenschap maak ik gebruik van het wandeloverzicht van de kWbn. Tochten die in aanmerking komen voor het clubkampioenschap moeten namelijk vallen onder auspiciën van de kWbn. Worden er langeafstandswandelingen georganiseerd die niet onder auspiciën van de kWbn vallen (zgn. wilde tochten zonder stempelrecht), dan worden ze nooit opgenomen in onze kalender.

Nu heb ik echter een probleempje! Op het moment dat ik dit overzicht maak, nl. 24 november, is het wandelprogramma van de kWbn nog niet in de bus gevallen. Ik kan de indeling dus niet checken met het programma van de kWbn. Mochten er fouten of wijzigingen in zitten, dan publiceer ik deze wijzigingen in het OLAT-Nieuws van januari.

Op de website van OLAT kunt u ook steeds het actuele programma zien. Daar worden de wijzigingen in opgenomen.

U vindt weer een interessant programma voor het clubkampioenschap van 2020.

Voor de 'verslaafden' aan Kennedymarsen onder u: er zijn maar liefst 22 weekenden waarin u een Kennedymars kunt lopen. Er zijn zelfs meer Kennedymarsen, maar die vallen helaas samen in hetzelfde weekend.

Voor de echte diehards die liever nog meer lopen dan 80 km: er zijn 23 weekenden waarin u 80 km of meer kunt lopen.

Het is zeer spijtig dat er in het weekend van 18 september maar liefst 3 langeafstandswandelingen vallen (Haaksbergen, Zeewolde en Nijmegen-Rotterdam). U weet dat voor het puntenklassement geldt dat één langeafstandswandeling in een weekend telt (de deelnemer moet van minstens één nachtrust kunnen genieten tussen twee tochten).

Noteer alvast in uw agenda de OLAT-tochten waar u extra punten kunt verdienen:

- 15 maart in Gemert (50 km en 60 km)
- 6 november de 22e Nacht van Olat vanuit Boxtel (80 km of 110 km)

Binnen onze LPS-commissie hebben we besloten dat deze kalender bindend is voor de clubkampioenschappen van 2020. Komen er later nog nieuwe tochten op de website van de kWbn te staan, dan worden ze ook opgenomen in ons clubkampioenschap.

Zie je foutjes in deze kalender, heb je opmerkingen of aanvullingen, meld het dan a.u.b. bij mij. Ik kan de kalender dan aanpassen.

Veel wandelplezier gewenst in 2020 en natuurlijk "alles weer voor de punten".

-Frank Marchand-

f.marchand@olat.nl of clubkampioenschap@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur (06.30 uur)
 inschrijving vanaf 07.30 uur (06.30 uur)
 finish voor 17.00 uur (19.30 uur)

Afstanden: Starttijden:
 50/60 km 07.00-07.30 uur (maart)
 40 km 08.00-09.00 uur
 30 km 08.00-10.00 uur
 10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km	€4,00
15 km	€4,50
20 km	€5,00
30 km	€5,50
40 km	€6,00
50/60 km	€6,50 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:
 OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart
 Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart
 Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: enkele dagen voor de betreffende tocht aanmelden via www.olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 06-53909953
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA

Datum	Startpunt
Zondag 15 december	5293 AN Gemonde Café-zaal De Schuif Dorpsstraat 30
Zondag 19 januari	5683 AC Best Zalencentrum Prinsenhof Hoofdstraat 43
Zondag 16 februari	6021 CN Budel Café-Zaal De Wielerbaan Maarheezerweg 9-11

WANDELGROEP OIRSCHOT

OLAT Wandelgroep Oirschot is in 2015 gestart en wandelt binnen de gemeente Oirschot en directe omgeving, in de zomer op woensdagavond en in de winter op zondagmorgen. Eén keer per maand wordt met een huifkar naar een startlocatie gegaan of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie. Eén keer per maand wordt gestart vanuit een andere horecalocatie in de regio.

Er wordt in 2 groepen gelopen:

- de 5+ groep (iets meer dan 5 km gemiddeld per uur)
- de 6- groep (bijna 6 km gemiddeld per uur) volgens het principe 'samen uit, samen thuis'.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden en ook voor niet-leden, die zo OLAT kunnen leren kennen. Deelname is voor OLAT-leden gratis. Niet-leden kunnen 3x gratis deelnemen.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid "Dinercafé 't Kroegske. Als er een OLAT-winterserietocht is vervalt deze wandeling, zodat er kan worden deelgenomen worden aan de winterserietocht.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
 Spoorдонkseweg 80
 5688 KE Oirschot

Vertrektijd: vanaf 1-9-2019: zondag 09.30 u

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route en startlocatie worden gepubliceerd op de OLAT-website en wekelijks vooraf per e-mail beschikbaar gesteld (route in gpx-formaat) voor gebruik in een wandelapp of gps-apparaat.

Meer informatie:
oirschot@olat.nl of
 Marian van Son 06-12160535
 Harrie Paulissen 06-53749249

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en soms in het grensgebied met Limburg. De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel. Omstreeks 15.30 uur zijn we terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma:

www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-11838445)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
jmvanboxtel@home.nl

Toon van Boxtel 0411-622188 (06-49408820)
acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
17 dec. 2)	Net Iets Anders	Grillrestaurant Net Iets Anders, 013-5129428 Scheibaan 5c, 5065 TM Oisterwijk
14 jan. 3)	Strabrechtse Heidetocht	Café Nelly van Oosterhout, 0492-331217 Van Dongenstraat 18, 5715 AL Lierop (Someren)
28 jan. 3)	Plateau/ Heideheuvel	Lunas-ijsstadion, 0032-11643708 Luikersteenweg 331, 3920 Lommel (Kolonie)
11 feb. 3)	Kuieren door de oude Maas	Natuurcentrum De Maashorst, 0412-611945 Erenakkerstraat 5, 5388 SZ Nistelrode
25 feb. 2)	Onze School route	Onze School, 0495-623589 Stationsstraat 52, 6026 CW Maarheeze

- 1) geen cafépauze
- 2) cafépauze op startplaats
- 3) cafépauze

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Dommelzicht Dommelstraat 18, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
10 december	De Beckart
17 december	De Vriendschap
24 december	Café "Dommelzicht" Dommelstraat 18 5492 DX Sint Oedenrode
31 december	geen Rooise Wandeling
7 januari	Den Toel
14 januari	De Beckart
21 januari	De Vriendschap

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas.

Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 06-22304965
Peter van de Laar 0413-474759

Wandelen op Dinsdag

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

16	Vincent Beckers	Valkenswaard
16	Ton de Jong	Boxtel
17	Corry Nijssen-Scheepers	Sint-Oedenrode
18	Jackie Hoeks	Helmond
18	Jeannie van Rooij	Lieshout
18	Cor Verschuijten	Sint-Oedenrode
18	Hennie van Wezel	Nijmegen
19	Regina Bakker	Eindhoven
19	Nelly Blenckers	Helmond
19	Rodney Brugman	Arnhem
19	David Janssen	Leidschendam
19	Tonnie Janssen	Veldhoven
19	Wim Nikkelen	Tiel
19	Mirjam Scherrenburg	Vught
20	Hans Brouwer	Eindhoven
20	Sil van Haandel	Veghel
20	Rini Welten	Asten
21	Annemie Roelofs	Boxmeer
21	Paula van Tiel	Eindhoven
21	Tine Verberne	Helmond
22	Kees Mol	Breda
22	Jeanne Noordman-van de Kam	Oirschot
23	Ferdinand van Keeken	Apeldoorn
23	Goedele Kortman	Eindhoven
23	José van den Oever	Zijtaart
25	Janny den Braber	Leerdam
25	Piet Claasse	Erp
27	Merlijn Kursten	Budel
27	Harrie Rijkers	Gemonde
27	Wil Rovers-Heijms	Sint-Oedenrode
28	Mieke Aarts-Maas	Maarheeze
28	Ad van Gerwen	Sint-Oedenrode
28	Maria Peters-Verhagen	Sint-Oedenrode
29	Jan Houben	Nuenen
29	Henk Klinkhamer	Helmond
29	Marijke Raaijmakers	Heeze
30	Mia Dielesen	Eindhoven
30	Fred Fisser	Boxtel
30	Marian van de Heijden	Sint-Oedenrode
30	Elly Minten	Vorstenbosch
30	Marij Smeets	Helmond
31	Jacqueline Pennings	Sint-Oedenrode
31	Joke van Venrooy	Lieshout

JANUARI

1	Antoon der Kinderen	Nuenen
1	Satik Sargsyan	Neeritter
2	Anneke Leenders	Eindhoven
2	Leonie van Soest	Amersfoort
3	Rob Kreupeling	Helmond
3	Willem Steenbakkers	Son en Breugel
3	Ingrid Tromp	Budel
4	Wim Baken	Valkenswaard
4	Annie van der Heijden	Liempde
4	Rien van Liempt	Best
4	Rob van Stuivenberg	Son en Breugel
4	Mijntje Verhagen	Sint-Oedenrode
5	Marij Bandsma	's-Hertogenbosch
6	Marion Hoeks	Helmond
6	Ellen Hoogstraten-van Dam	Rosmalen
6	Nelleke Konings	Sint-Oedenrode
6	Louise Kroot	Kaatsheuvel
7	Elie Kluijtmans	Sint-Oedenrode
7	Heidy Meeuws	Beek en Donk
8	Petra Rommers-van Aert	Rijsbergen
8	Marinus van Rosmalen	Sint-Oedenrode
8	Henk ten Velde	Barchem
8	Henk Vissers	Mill
8	Perry de Vocht	Huisseling
9	Edwin Frenken	Sint-Anthonis
9	Rob Keetlaer	Best
9	Ben Peters	Sint-Oedenrode
9	Piet van der Velden	Liempde
10	Jos van den Elzen	Erp
10	Tineke der Kinderen	Oost-, West- en Middelbeers
10	Paul Weijenberg	Kerkrade
11	Gerrit van Baal	Eindhoven
11	Kees Bierbooms	Helmond
11	Mieke van Boxtel-van de Westelaken	Haaren
11	Peter van Dongen	Tilburg
11	Roeland Hoogstraten	Rosmalen
11	Anita Pauw	Heeze
12	Theo Beelen	Weert
12	Marjo van Heeswijk	Schijndel
12	Maria v.d. Hoogenhoff-v.Vijfeyken	Helmond
12	Ruud Kohlen	Someren
12	Jan Sinot	Waalre
13	Karin Scholtes	Venlo
14	Henk van den Boomen	Beek en Donk
14	Wil Botman	Rijsbergen
14	Marietje Ooyen-van Lierop	Sint-Oedenrode
14	Ben Peeters	Neeritter
15	Liesbeth Bekkers-Verboort	Sint-Oedenrode
15	Michael de Keizer	Meteren
15	Margret Vermeijs	Rosmalen

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29
5611 KA Eindhoven
040-2903060 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

*Dhr. Jan Verhoeven, Geldrop
Dhr. Jan Lauffer, Hellevoetsluis
Mevr. Marijet Kuijpers, Helmond
Mevr. Annemiek de Bie, Duizel
Dhr. Ton Bongers, Stramproy
Mevr. Annie Schatorjé, Helmond
Mevr. Cindy Nagtzaam, Eindhoven
Mevr. Rita van Dooren, Middelbeers
Dhr. Jan Kroon, Utrecht
Dhr. en Mevr. Jan en Nettie Berkers, Ysselsteyn*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke Wandel Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*Mevr. Maria van Schijndel, Sint-Oedenrode
Mevr. Satik Sargsyan, Neeritter
Dhr. Ton Lunenburg, Sint-Oedenrode*

Elke zondag vanaf september een route van circa 12 kilometer!

Aanvang 9.30 uur*

*Let op! De groep start gezamenlijk om 9.30 uur. Dus ben optijd aanwezig.

www.kroegske.nl

Winterwandeling 2019

Bij dinercafé 't Kroegske kijken we graag vooruit. Zet daarom **zondag 29 december** alvast in de agenda. Starten kan vanaf 9.00 uur en u kunt de wandeling uitbreiden met een heerlijke lunch. Afstanden: 5 - 10 - 15 - 20 kilometer. Meer informatie volgt snel via onze website.

Wandelen en lunchen: de perfecte combinatie!

Dat u vanaf dinercafé 't Kroegske naar leuke natuurgebieden kunt wandelen wist u natuurlijk al. Maar wist u ook dat u heerlijk kunt lunchen na een wandeling? Het dinercafé staat bekend om zijn bourgondische gerechten, maar ook om het gebruik van lokale en seizoensproducten. Volgens ons zeker het proeven waard, tot snel!

Dinercafé 't Kroegske

Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
www.kroegske.nl
0499 - 57 36 81

PASSIE

VOOR SPORT EN OUTDOOR

1500m² avontuurlijk winkelplezier

- Altijd 10% met klantenkaartspeersysteem
- Gratis parkeren voor de deur
- Persoonlijke en deskundige bediening
- Vertrouwd adres sinds 1947

ADVENTURE STORE
SPORT & OUTDOOR

bestellen 24/7
www.adventurestore.nl

Kastanjehoutstraat 3, Helmond 0492-523668 www.adventurestore.nl

Wandelen
met OLAT

Dat ondersteunen
we graag

Trotse sponsor

Wat zijn er mooie routes in Sint-Oedenrode en omgeving en wat heeft OLAT dat weer uitstekend georganiseerd. Dat is de reactie van de deelnemers aan evenementen van OLAT. We zijn trots om sponsor te zijn van deze prachtige club. Veel wandelplezier!

Rabobank Hart van De Meerij

Rabobank

Foto: wandeling in Boskant januari 2018, fotograaf Frans van den Boom